№ 86. Piątek 12. Kwietnia 1861. Rok wydania 51.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Halicko-ruska gmina *Obelnica* w obwodzie brzeżańskim obowiązała się dla założenia szkoły parafialnej u siebie:

1) wystawić w przeciągu 3 lat stosowny budynek na umieszczenie szkoły i nauczyciela a tymczasem wynająć potrzebny lokal;

2) tak budynek jak i wszelkie porządki szkolne utrzymywać zawsze w dobrym stanie;

3) na utrzymanie nauczyciela płacić rocznie gotówką 50 zł. w. a., a w ziarnie 8 korcy żyta i 2 korcy pszenicy;

4) opalać szkołę własnym kosztem i utrzymywać stróża do posługi szkolnej.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. galic. Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Przegląd czynności lekarskich w oddziale chorych na oczy w powszechnym szpitalu we Lwowie.)

Lwów, 9. kwietnia. W oddziale chorych na oczy zostającym pod bezpośrednią dyrekcyą profesora dr. Hawranek, było w kuracyi w ostatnich dziesięciu latach, a mianowicie od 1. listopada 1850 po 31. października 1860, 2056 chorych na oczy (1188 mężczyzn, 868 kobiet). Z tych 1626 wyleczono, 88 doznało ulgi, 92 po większej części przysłanych do instytutu z prowincyi, jako nieuleczonych wypuszczono, 226 uwolnionych po większej części ze słabości ocznych dla innych słabości przeniesiono do innych oddziałów; 24 pozostało z dn. 1. listopada 1860 w dalszej kuracyi. W tym przeciągu czasu wykonano na 344 indywiduach 499 operacyi ocznych (155 było operacyi podwójnych, a 189 pojedyńczych), a mianowicie 331 operacyi katarakty na 221, 119 formacyi źrenicy na 83, 20 operacyi glaukomu (scyatyczna czarna katarakta) na 12, a 29 różnych innych operacyi na 28 indywiduach.

W ostatnim roku z tych dziesięciu lat, to jest od 1. listopada 1859 po 31. października 1860 było w oddziale 236 chorych na oczy (125 mężczyzn, a 111 kobiet), z których 172 (90 mężczyzn, a 82 kobiet) wyleczono, piętnastom (7 mężczyzn, a 8 kobiet) polepszyło się, 12 (9 męż. a 3 kob.) wypuszczono nieuleczonych, 13 (5 męż. a 8 kob.) przeniesiono do innych oddziałów, 24 (14 męz. a 10 kob.) pozostało z dniem 1. listopada 1860 w kuracyi.

Wykonano w tym roku 89 operacyi na 60 indywiduach (38 męż. a 22 kob.), a mianowicie szarą kataraktę za pomocą zdejmowania 52 na 33 chorych (18 męż. a 15 kob.), za pomocą rozdrobienia 2 na 2 chorych (1 męz. i 1 kob.) Z tych wyleczono zupełnie 26 indywiduów (15 męż. i 11 kob.), na jedno oko wyleczono 3 (2 męż. i 1 kob.), nieuleczonych pozostało 3 (1 męż. 2 kob.) w kuracyi, z dniem 1. listopada 1860 wypuszczono już także 3 (1 męż. i 2 kob.).

Sztucznych źrenic wstawiono 20 szesnastu indywiduom (13 męż. a 3 kob.), 14 wyleczono, 1 z polepszeniem wypuszczono, 1 zostaje w kuracyi.

Operacyi glaukomu wykonano 11 na 6 indywiduach (4 męż. 2 kob.), 3 wyleczono, u dwóch zrobiła operacya częściowy skutek, u 1 nie zrobiła żadnego.

Nakonicc wykonano pomyślnie 4 operacye powiek na trzech indywiduach.

(Nowiny dworu. — Postanowienie względem Ewanielików. — Posiedzenie sejmowe. — Doniesienia z Pragi.)

Wiedeń, 9. kwietnia. Jego c. k. Apostolska Mość raczył przyjmować wczoraj wiele osób prywatnych na audyencyę.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: Jak się dowiadujemy z zupełnie wiarygodnej strony, wyszło już najwyższe postanowienie względem polityczno-prawnego stanowiska Ewanielików obudwu wyznań w niemiecko-sławiańskich krajach koronnych, i odnośny najwyższy patent będzie wkrótce ogłoszony.

— (Posiedzenie niższo-austryackiego sejmu krajowego z 8. kwietnia.)

Po odczytaniu protokołu z 6. b. m. zabrał głos Jego Excel. szef Namiestnictwa Niższej Austryi i oświadczył na mocy dekretu ministerstwa stanu z 31. marca r. b.: 1) Że ponieważ sejm krajowy nie może równocześnie obradować z radą stanu, będzie sejm odroczony w taki sposób, ażeby deputowani obrani do rady stanu, a niezamieszkali w Wiedniu, mogli poczynić potrzebne przygotowania, by przybyć na posiedzenia rady stanu; jednak zastrzega sobie rząd, zwołać sejm znowu po zamknięciu pierwszej sesyi rady stanu. 2) Że po sprawdzeniu wyborów będzie najpierwszem zadaniem sejmu krajowego obrać z grona swego deputowanych do rady stanu. 3) Że na przypadek, jeźliby który z deputowanych rady stanu umarł, postradał osobiste uzdolnienie, lub przez długi czas nie mógł dla jakiej przeszkody zasiadać w izbie, a nie podobnaby było za każdą razą zwoływać sejmu dla przedsięwzięcia nowego wyboru, raczył Jego c. k. Apostolska Mość zezwolić najwyższem postanowieniem z 31go marca r. b., ażeby sejmy krajowe razem z członkami do izby deputowanych rady stanu obrali także pewną liczbę zastępców, a to w taki sposób, by na każdą grupę wymienioną w dodatku do statutów krajowych od 1—5 członków rady stanu przypadał jeden zastępca, a na pełną liczbę 5 deputowanych rady stanu znowu jeden zastępca; a 4) że wydział sejmowy ma się porozumieć z rządem względem odebrania funduszów krajowych i zakładów, które zostają pod administracyą rządową, a przechodzą w zakres czynności sejmu, jako też względem objęcia czynności byłego wydziału sejmowego. Wszystkie te punkta polecił Namiestnik marszałkowi sejmu postawić na porządku dziennym.

Potem wytoczyła się debata nad temi projektami, przyczem kilku deputowanych radziło oddać je do rozpoznania wydziałowi, i przyszło do głosowania nad następującemi wnioskami: najpierw, czy w ogóle ma być obrany wydział do rozpoznania ich; — ten wniosek przyjęto jednogłośnie. Powtóre, że wybór ten ma być przyjęty do najbliższego porządku dziennego, co potwierdziło zgromadzenie większością 33 głosów przeciw 31.

Następnie zabrał głos sprawozdawca komitetu adresowego, p. Pillersdorf, i odczytał projekt adresu, ułożony wespół z panem Kurandą tej osnowy:

„Najjaśniejszy Panie!

W uroczystej chwili, kiedy na mocy najwyższego zwołania zbiera się sejm krajowy Arcyksięstwa Austryi poniżej Anizy, czujemy potrzebę, złożyć Waszej ces. Mości najuniżeńsze podziękowanie za urzeczywistnienie ustalonych wydanemi statutami zasad konstytucyjnych, wyrażając przy tem — ożywieni ideą potężnej i wolnej Austryi — niezachwianą naszą wierność i przywiązanie dla uświęconej osoby Waszej ces. Mości i najdostojniejszego domu cesarskiego. Za konieczną podstawę Monarchyi uznajemy ową konstytucyjną jedność państwa, któraby nastręczając wszystkim krajom Monarchii dostateczną samodzielność, by stało się zadość właściwym ich stosunkom, życzeniom i potrzebom, podawała zarazem rękojmię, że istnienie Cesarstwa austryackiego jako mocarstwa pierwszego rzędu nie będzie w żaden sposób zagrożone.

Z stałą ufnością spoglądamy na konstytucyę otrzymaną z łaski Waszej ces. Mości i żywimy miłą nadzieję, że z ustaleniem jej rozwinie się siła i błogosławieństwo wolnego i uregulowanego życia politycznego.

Uważamy za święty obowiązek, popierać z niezachwianem poświęceniem przeprowadzenie tego wielkiego dzieła dla dobra całego państwa i naszego kraju koronnego."

Adres ten przyjęto jednogłośnie i posiedzenie skończyło się o kwandrans na 5tą.

— Donoszą telegrafem do *O. D. P.* z Pragi dn. 7. kwietnia wieczorem:

Zebrał się na posiedzenie klub niemieckich członków sejmu czeskiego. Auersperg, Schwarzenberg, Salm i inni deputowani z wielkich posiadłości oświadczają swe przyłączenie się na podstawie programu zastrzegającego na czele całość państwa i konstytucyę.

Żywe rozprawy rozpoczęto, lecz nie przyszło do żadnej uchwały, iż stronnictwo czeskie przysyła deputacyę, z oświadczeniem swego przystąpienia do programu zastrzegającego całość państwa. Deputacya przyjęta z najwyższem uniesieniem.

Postanowiono wysłać nawzajem deputacyę z zapewnieniem, że Niemcy gotowi są połączyć się z Czechami, zaczem proszą, aby im był przedłożony program czeski.

Ameryka.

(Sprawa unii amerykańskiej.)

Względem utworzenia konfederacyi państw środkowych *Courrier des etats unis* pisze: „Jak tylko utworzy się ta konfederacya, natychmiast oprócz Wirginii, Marylandu, Kentucky, Tennesee i Karoliny północnej, przyłączy się do niej Pensylwania i Indiana, a poźniej i inne państwa graniczne. Zasady, na których ten plan ma być wykonany, są właśnie umówione, a jeźli siedm państw handlujących bawełną wystąpi z unii i utworzy konfederacyę, nie można będzie tego samego prawa zaprzeczyć państwom handlującym tytoniem. Ta konfederacya państw centralnych zapobiegłaby zarazem wybuchowi wojny domowej pomiędzy północą i południem. W taki sposób istniałyby trzy konfederacye: państwa przemysłowe na północy, które mało towarów wyprowadzają, państwa centralne, które wyprowadzają tytoniu rocznie za 20 milionów dolarów, zboża za 40 milionów, mięsa solonego za 12 milionów, i państwa handlujące bawełną, które dostarczają zagranicy bawełny rocznie za 131 mil. dolarów. Zdaje się, że jeźli nastąpi to rozdzielenie, tedy skrajne państwa zachodnie połączą się podobnież w osobną konfederacyę, państwo Mormonów obwoła się oddzielnem, a Kalifornia i kraje nad spokojnym oceanem, utworzą podobnież jedno państwo, samo dla siebie. To nastąpi niezawodnie, jeźli Lincolnowi nie uda się skłonić państwa handlujące bawełną wstąpić na powrót do unii, co jednak dotąd nie ma żadnego prawdopodobieństwa. W tej chwili pewniejszą jest rzeczą, że Buchanan uwiecznił swoje imię w historyi tem, że kolosalnemu państwu północnej Ameryki ten sam los przygotował, który po śmierci Alexandra W. spotkał państwo persko-macedońskie, które podobnież rozdrobiło się na mnóstwo małych kraików.

Hiszpania.

(Księstwo Montpensier do Londynu. — Komisya prasy.)

Z Madrytu, jak *Gazeta wied.* donosi, telegrafują pod dniem 3go kwietnia:

Książę i księżna Montpensier z powodu słabości Królowej Maryi Amalii odjechali do Londynu. Komisya prasy proponuje na kongresie, żeby kaucya dla dzienników Madrytu i Barcelony wynosiła 5000, a dla innych miast 3000 piastrów. Trybunały zwykłe będą rokować o przestępstwach przeciw religii, monarchyi i o zniewagach. Względem innych przestępstw rozstrzyga sąd przysięgłych. Aresztowanie przed wydaniem wyroku zniesiono.

Anglia.

(Wyrok wojskowy. — Wyspy jońskie.)

Londyn, 6go kwietnia. Oficerowie armii wschodnio-indyjskiej, którzy w przejeździe przez Egipt wpadli w Kairze w przytomności Baszy do meczetu, i w sposób najnieobyczajniejszy nabożeństwo przerwali, a derwiszów znieważyli, zostali oddani pod sąd wojenny, który według ostatnich wiadomości z Indyi wschodnich jednych uniewinnił a drugich napomniał. Dowódzca wojska jenerał Rose w najgorszy sposób przyjął wiadomość o tym wyroku, który oparto na przypuszczeniu, że czynu dopuszczono się bez złego zamiaru, i członków sądu wojennego pociągnął do odpowiedzialności.

— *Pays* mówiąc o wyspach jońskich czyni uwagę, że sprawa ta wcale nie jest nową, i że Anglia sama ją poruszyła udzielając poparcie dążnościom narodowym na półwyspie włoskim. Kilkakrotnie już Corfu żądało otrząść protektorat angielski i złączyć się z Grecyą. W adresie parlamentu jońskiego, którym izba odpowiedziała na mowę lorda komisarza, zagajającą parlament dnia 1go marca b. r. śmiało wypowiedziano, że nędza całej ludności do najwyższego doszła stopnia, że przyczyną temu jest rząd angielski, równie jak ruiny finansów. Jeden z członków parlamentu wniósł, aby rzecz tę oddać pod głosowanie powszechne, inny żądał odnieść się do innych rządów i do filantropów katolickiego świata. Poczem lord komisarz odroczył parlament. W parlamencie angielskim lord Normanby wniósł, aby jak najsurowszemi środkami przytłumić wszelkie usiłowanie Jonów wyswobodzić się z pod protektoratu angielskiego, a książę Newcastle naiwnie oświadczył, że do wysp jońskich nie można zastosowywać słów sławnej depeszy lorda Russel: że ludy mają prawo zmieniać do woli rządy i dynastye. Izba niższa zgodziła się z tem twierdzeniem księcia.

Życzylibyśmy, temi słowy kończy *Pays*, aby Anglia, której podziwiamy instytucye, częściej niż potąd godziła swe czyny ze swemi słowami, ażeby chcąc oddać małym kosztem Włochy Włochom, nie opierała się oddać wyspy greckie Grecyi.

Francya.

(Eskadra tulońska. — Expedycya kochinchińska. — Doniesienia z Kochinchiny. — Stan armii. — Stowarzyszenia religijne.)

Paryż, 6go kwietnia. *Gazeta wiedeńska* pisze: Czytamy w *Patrie:* Telegram prywatny donosi, że cztery okręta wojenne odpłynęły ku brzegom syryjskim pod rozkazami kontradmirała Parisa. Ta wiadomość jest całkiem nieprawdziwą. Eskadra ewolucyjna znajduje się w tej chwili w Tulonie, i zapewniają, że trzy dywizye, z których się składa, w drugiej połowie kwietnia podniosą kotwicę, aby na pełnem morzu wykonać wielki manewr.

Ten sam dziennik pisze: Wiele dzienników zagranicznych donosi, że z Kochinchiny nadeszły niepomyślne wiadomości. Zdaje nam się, że możemy zapewnić, że te wiadomości nie mają żadnej podstawy. Najnowsze doniesienia z Sajgunu mówią, że sytuacyi korpusu expedycyjnego w Kochinchinie nie zostawia nic do życzenia tak pod względem wojennym jak i sanitarnym.“

— Do *Journal des Débats* piszą z Sajgon z 13go lutego: „Statki, które nadeszły z Chin z wojskiem i materyałem wojennym, zbierają się powoli pod banderą wiceadmirała Charner. Ostatnie powodzenie naszej broni, które Anamitów spędziło z naszej pozycyi, wywarło taki sam wpływ moralny na dwór w Hue, jak zajęcie Pekinu. Nie wątpimy o szybkim i pomyślnym wypadku tego nowego przedsięwzięcia, ale admirał tak się przysposabia do niego, jakby się lękał nieprzewidzianych trudności, a każdy przyznaje, że ma słuszność. Kontradmirał Page przybył na okręcie „Renommée“ z Japonii, gdzie stan rzeczy według obiegających pogłosek nie jest wcale pomyślny. Anglicy dopuścili się nieroztropności, a nawet zaczepek, których niczem usprawiedliwić nie można.

Według raportu ministeryum wojny ogłoszonego w Monitorze armii rzeczywisty stan armii francuskiej wynosił dnia 1. stycznia b. r. 615.465 ludzi, z których było 398.559 we Francyi, 83.782 w Algieryi, 55.281 we Włoszech, 7904 w samym Rzymie, 5468 w Syryi, a reszta w wschodniej Azyi, albo na urlopie.

Mają zamiar z surowszemi środkami wystąpić przeciw religijnym stowarzyszeniom, które używając dotąd tolerancyi zanadto rozgałęziły się, i powtórzyły korporacye wpływ na sprawy publiczne wywierające. W ciale prawodawczem ma być wniesiony względem tego projekt do prawa, w którem mają być wyszczególnione cztery artykuły wolności kościoła anglikańskiego z r. 1682.

Holandya.

(Doniesienia z Kolonii.)

Haaga, 29. marca. Dwa holenderskie okręta wojenne zadały wielką klęskę korsarzom na indyjskim archipelagu. Gniazdo korsarzów na wyspie Saitves całkowicie zniszczone. Żaden z nich nie uszedł. Korsarze bronili się z rozpaczą. Po stronie Holendrów padło 13 a 25 jest ciężko raunych; natomiast dostało się w ich ręce czterech dowódzców korsarskich i około 130 mężczyzn, kobiet i niewolników.

Włochy.

(Rozprawy w parlamencie. — Święta Wielkanocne w Rzymie. — Wiadomości bieżące. — Stan zdrowia Ojca św.)

Sardynia. Druga izba piemoncka była zajęta na ostatnich posiedzeniach stanem królestwa Obojga Sycylii. Massari, Paternostro, Riccordi i Ferrari przedstawili smutny stan stosunków południowo-włoskich. Mianowicie Ferrari na posiedzeniu z 4go b. m. zrobił propozycyę, aby parlament pomyślał o wybraniu drogi i środków dla poprawienia sytuacyi w owych prowincyach, iż rząd piemoncki nie pojmuje wcale, jak się należy starać o miłość poddanych. — Jeżeli szczęście Włoch ma polegać na przymierzu z Francyą, nie należy spuszczać z uwagi, że Francya popierała urządzenie we Włoszech dwóch królestw; dalszy ciąg niespokojności może łatwo wywołać wznowienie panowania Muratów.

Margrabia Pepoli utrzymywał, że jego wuj nie popierał federacyi, lecz jedność Włoch.

Pan Scialoja usiłował bronić piemoncką administracyę w południowych Włoszech, i w gorliwości swojej posunął się aż do nierozważnego zapewniania, że stan finansów neapolitańskich za panowania Burbonów nie był wcale kwitnący, że wysoki stan rent pochodził z niedostatku innych kapitałów.

Deputowany Petrucelli rzekł, trzy rzeczy są potrzebne Neapolitańczykom: praca, chléb i sprawiedliwość; należałoby czuwać nad wykonaniem praw, i mieć oko na moralność urzędników.

Minister Minghetti mniema, że izba powinnaby wziąć spiesznie pod rozwagę prawa zaprowadzone w południowych Włoszech.

Bruno, Bertolami i Amari mówią o stanie Sycylii, poczem Minghetti robi uwagę, że to co wyrzekł o Neapolu, może odnieść się także do Sycylii: że rząd zaradzi przykrej sytuacyi, i powiększy nawet siły zbrojne w południowych prowincyach dla zapewnienia publicznego bezpieczeństwa. Skargi na urzędników neapolitańskich uważa za oszczerstwo; rząd zajęty jest teraz uzbrojeniem gwardyi narodowej, która jak wiadomo cierpiała w Neapolu wielki niedostatek broni, i dlatego w miejscach bardziej oddalonych, przychodziło często do zgiełku. — Minister robót publicznych udzielił potem raport względem kolei żelaznych, poczt i telegrafów w południowych prowincyach z tą uwagę, że dla rozszerzenia sieci dróg żelaznych, zawarto właśnie wiele nowych kontraktów. Wielu deputowanych zabrało głos z namiętną żywością, i kilkakroć wołali o przejście do porządku dziennego, poczem izba postanowiła na następnem posiedzeniu debatę prowadzić dalej.

Państwo kościelne. *Giornale di Roma* opisuje świetną uroczystość Wielkiej nocy w Rzymie. Gdy Ojciec św. z wielkiej loży udzielał błogosławieństwa zgromadzonym na placu Św. Piotra niezliczonym tłumom ludności, powstały okrzyki radości, które zagłuszyły huk bijących dzwonów i grzmot salw działowych. Wszyscy członkowie królewskiej rodziny neapolitańskiej i wielka liczba kra-

jowych i zagranicznych dostojnych znakomitości była obecna. *Giornale di Roma* czyni uwagę, że liczba cudzoziemców, którzy w tym roku przybyli umyślnie, aby znajdować się na tej uroczystości była daleko większa niżli w latach dawniejszych

— *Ami de la religion* donosząc o przybyciu 80 wozów pociągowych piemonckich do bram Rzymu, uważa cały ten wypadek jako zagadkę i oczekuje niecierpliwie bliższego wyjaśnienia. Według zdania tego dziennika wozy wspomnione musiały nadciągnąć drogą z Terni, iż według słów depeszy jenerał Goyon kazał je odprowadzić na powrót do Terni. Opierając się na tym wniosku *Ami de la religion* pisze co następuje:

„Jakim sposobem mogło 80 wozów zbłądzić z drogi mimowolnie, i zajechać aż do Rzymu, jadąc całe dni cztery państwem, śród ludności rzymskiej i samych wojsk francuskich. Na drodze z Terni musiały wozy te przebywać Nerę i Tyber i kilka miast rzymskich. Na tej drodze leży także Civita Castellana, gdzie w twierdzy stoi załoga francuska. Z tego miasta jest jeszcze dwa dni drogi do Rzymu. Gdyby Piemontanie z innej nawet strony, jaką inną przybyli drogą, niepodobna dopuścić ażeby ani oni sami, ani Rzymianie lub Francuzi nie pomiarkowali błędu.

— Najświeższe depesze z Rzymu donoszą, że stan zdrowia Ojca Św. jest zupełnie dobry. Jego Świętobliwość nie doznał wcale złych następstw z swojej słabości, i ma się zupełnie dobrze.

Niemce.

(Rota przysięgi żydowskiej zmieniona. — Uchwały komisyi wojskowej. — Ustawa przemysłowa w Bremie.)

Berlin, 6. kwietnia. Komisya dla spraw sądowych złożyła teraz swój raport względem projektu do prawa co do przysięgi żydowskiej. Komisya przystała jednogłośnie na całą osnowę projektu, a zasady swoje sformułowała w ten sposób: „1. Podług zasad religii Mojżesza i świadectw zachowanych, a zgadzających się w treści, wszystkie długie ceremonie przysięgi żydowskiej są całkiem niepotrzebne; 2. ze wszech stron żywo podnoszoną skargę, że dotychczasowe postępowanie zawiera dla współwyznawców żydowskich coś uciążliwego, należy wysłuchać; 3. Teraźniejszy system składania przysięgi żydowskiej nastręcza w praktyce bardzo wiele niedogodności.„ Z tego powodu komisya poleca izbie jednogłośnie niezmienne przyjęcie projektu do prawa.

— Frankfurtska gazeta pocztowa donosi, że związkowa komisya wojskowa rozpoczęła prace przygotowawcze do projektu utworzyć w razie potrzeby osobną brygadę związkową na obronę wybrzeży Niemczy.

Brema, 4. kwietnia. Ważnym wypadkiem dzisiejszego dnia jest ogłoszona przez senat nowa ustawa przemysłowa, na mocy której zaraz z dzisiejszym dniem wchodzi w moc obowiązującą wolność przemysłowa w jednem z miast niemieckich co się najuporczywiej trzymały cechów. Nowa ustawa różni się od wszystkich dotychczas wydanych niemieckich ustaw przemysłowych godną pochwały zwięzłością: mówi w sześciu paragrafach, że dotychczasowe ograniczenia są zniesione, i że odtąd każdy pełnoletni mieszczanin Bremy po zameldowaniu i wpisaniu swego imienia w przynależne listy, może prowadzić profesyę, która dawniej podlegała cechowi.

Turcya.

(Trudności finansowe. — Doniesienia z Syryi.)

Journal de Constantinople z 29. marca zapewnia, ile się zdaje, że rząd turecki zajmuje się planem wydawania nowych spłacalnych pieniędzy papierowych, i utworzeniem kasy, któraby kurs ich regulowała. Na uposażenie tej kasy rząd będzie usiłował zaciągnąć w Londynie pożyczkę około 30 milionów franków, a gdyby się to nieudało, powoła komisyę z dygnitarzy tureckich, i znakomitości finansowych, którzy na mocy swego osobistego kredytu złożą w brzęczącej monecie kwoty potrzebne na uposażenie wspomnionej kasy. Jako gwarancyę kapitału i procentów, rząd cesarski przeznacza kopalnie, lasy i wszystkie grunta. Nowe pieniądze papierowe będą wydane całkowicie w przeciągu dwu lat; dziesiąta część ich ma być corocznie zamortyzowana. Zapewniają z wszelką dokładnością, że myśl o pożyczce przymusowej ustała zupełnie.

— Pod dniem 16. marca z Bejrutu do *Journal de Constantinople* piszą:

Wielu z członków komisyi europejskiej znajduje wynagrodzenia, które wysoka Porta uchwaliła, za niedostateczne, i nieodpowiedne stratom poniesionym. Utrzymują oni, że muzułmanie sami, a to tylko w tych powiatach, w których nie było żadnych zaburzeń ponoszą ciężary podatkowe, których ma być pokryta część wynagrodzenia. Komisya zawiesiła swoje posiedzenia; zbliża się wykonanie ostatniego wyroku; Fuad Basza jest spodziewany w Damaszku.

Azya.

(Poczta zamorska.)

Bombaj Times podaje wiadomości o wschodnio afrykańskiej wyprawie kapitana Spekes sięgające aż do 1. listopada. Sułtan Zanzibaru zabrał jeden hiszpański okręt z niewolnikami. Obiegała pogłoska, że oddział wojsk francuskich powracając z Chin, zatrzyma się na jednej z wysp komoryjskich, i że w Malumba-Baj na północnem wybrzeżu Madagaskaru rozpoczną się przygotowania do obozu na wielki rozmiar. Głód trwa ciągle. Admirał Hope miał 9. lutego popłynąć z eskadrą do Honkow, najznaczniejszego miasta handlowego w Yant-se-kiang, 900 mil angielskich odległego od Shanghaj, aby tam, a prawdopodobnie także w Kinkiang zakładać osady, i konzulaty. Pruska eskadra miała wkrótce odpłynąć z Japonii do Shanghai. Wiadomości o przytłumieniu powstania Guanghaskiego są ciągle pomyślne. Dnia 16. lutego było trzęsienie ziemi w Singapore i w Pinano, ale nie zrządziło żadnej szkody. Parowa eskadra rosyjska powracając z Shanghaj do Kronstadu, przybyła 12. lutego do Bombaju. Jeneralny gubernator wysp Moluckich powrócił do Batawii. Lord Elgin odpłynął 16. lutego z Batawii do Point de Galle.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Salzburg, 10. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu krajowego obrani zostali deputowanymi do rady stanu Jego Excel. minister Lasser, prałat Eder i Maciej Gschnitzer.

Medyolan, 9. kwietnia. *Perseveranza* donosi z Turynu: Przy odkryciu spisku w Neapolu znaleziono 1000 karabinów i amunicyę, i uwięziono 43 spiskowych. Zaburzenia w Casercie, Castiglione i Vico mają być już przytłumione. Rząd działa sprężyście. Także w prowincyach natrafiono na ślady szeroko rozgałęzionego spisku. Żądają wydalenia burbońskich wojsk z Neapolu, gdyż lud uważa ich za uczestników spisku.

Neapol, 9. kwietnia (na Paryż). Wytoczono surowe śledztwo. W Casercie skonfiskowała władza 900 strzelb i uwięziła 53 ludzi. Insurgenci dopuszczali się okrucieństwa. W Castiglione uwięziono kilku podejrzanych, którzy mieli przy sobie ważne papiery. W Neapolu zaszła nieznaczna manifestacya Muratystów, ale minęła bez dalszych skutków.

Turyn, 9. kwietnia (na Paryż). Na interpelacyę *Vacca* powtórzył hrabia Cavour ostatnie swoje oświadczenia względem Rzymu. Senat przyjął do porządku dziennego: Zaufanie ku ministeryum i potrzebę założenia w Rzymie stolicy Włoch. Hrabia Cavour zbijał pogłoskę względem odstąpienia wyspy Sardynii Francyi.

Petersburg, 10. kwietnia. Dzisiejszy *Journal de St. Petersbourg* donosi wypadki warszawskie z 8. Zebrany przed zamkiem wielki tłum ludu rozproszono siłą zbrojną. Zatargi ponawiały się kilkakrotnie. Dziesięciu poległych, tyleż ranionych; 45 uwięziono. Pięciu żołnierzy zginęło.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Słabkowski Leon, z Wiednia. — Ks. Sanguszko Władysław, z Gumnisk. — Obertyński Alexander, z Hutowiec.

Hotel europejski: Dolański Ludwik, z Rakowa.

Hotel Langa: Br. Koudelka, c. k. fml, z Czerniowiec. — Chwalibóg Jan, z Lipowiec. — Ks. Swiatopełk Mirski Adam, z Warszawy.

Hotel angielski: Miączyński Alexander, z Wołynia. — Peszyński Tadeusz, z Kobylan.

Hotel krakowski: Drohojewski Marc., z Czorsztyna. - Skibniewski Wiktor, z Podola. - Wediora Tomasz, z Rykowa.

Pod koleją żelazną: Majewski Hipolit, c. k. podporucz., z Drohowyża.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. kwietnia.

PP. Schöfer Edward, c. k. przeł. pow., do Glinian. — Bal Franciszek, do Tuligłów. — Rogaliński Wincenty, do Sędziszowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. kwietnia 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god zrana	330.85	+ 1.0	83.6	północny sł.	jasno
2 god. po poł.	330.55	+ 8 2	50.0	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	330.25	+ 3 4	64.2	„ „	„

T E A T R.

Dziś na dochód panny Józefy Rutkowskiej: **„Zemsta,“** komedya w 4 aktach Alex. hr. Fredra. Między aktami śpiewać będzie pani Schreiber-Kirchberger.

Kurs lwowski.

Dnia 11. kwietnia

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	7	2	7	10
Dukat cesarski	„ „	7	5	7	13
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	12	19	12	33
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	35	2	37
Talar pruski	„ „	2	23	2	28
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	81	80	82	60
„ „ „ m. k. za 100 złr.	bez kuponów	85	92	86	68
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	154	63	156	38
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	61	49	62	23
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	75	3	75	83

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 11. kwietnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 75.30. Metaliki po 5% za 100 zł. 63.35; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 698.—;

instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 157.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. .

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Srebro za 100 zł. południ. niemieck. waluty —. . — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 151.25. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 7.14. dukaty ces. pełnej wagi —. . korony —.—, półkorony —.—. Srebro 150.75.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 11. kwietnia.

	Instytut kupuje zł.	c.	Instytut sprzedaje zł.	c.	Za kupon wypada zł.	c.
Dawne prócz kuponów 100 po w. a.	86	10	86	94	1	[illegible]
Nowe „ „ 100 „ „	82	—	82	80	1	[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. kwietnia

1. Dług publiczny.

A Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	56.75	57.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	75 30	75.50
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	75.—	75.10
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	63 30	63.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	63.75	64 —
dtto. „ 4½% . . .	53 50	53.75
dtto. „ 4%	48 —	48.50
dtto. „ 3%	36 .50	37—
dtto. „ 2½%	32.—	33.—
dtto. „ 1%	12 40	12 60
Przez. do wylos. z r. 1839	106.—	106.50
„ 1854	84.50	84 75
„ 1860	80 75	81.—
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł . .	82 75	83.—
Renty Como po 42 lir. aus.	15.50	16.—
Wylos. obl. dawn długu państ. po 5%	62 —	63.—
„ 4½%	52 50	53.—
„ 4%	47.—	48.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	40.—	41.—
„ 3%	41.—	42.—
„ 2½%	—.—	40.—
„ 2¼%	33.—	35.—
„ 2%	30 —	32.—
„ 1¾%	27.—	28.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	62.—	63.—
„ 4½%	52 50	53.—
„ 4%	47 —	48.—
B. Krajów koronnych — Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.:		
Niższej Austryi .	88.—	88.50
Wyż. Aust. i Salb	87.—	87 50
Czech	89.50	90.—
Morawii	85.—	85.50
Szląska	85.—	85.50
Styryi	84.50	85.—
Tyrolu	97.—	99.—
Kar., Krainy. i Wyb.	88.—	89.—
Węgier	63.—	64.50

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	62 —	63.—
Galicyi	61 50	62 —
Siedmiogr. i Bukow.	60 —	60.75
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	89.50	90.—
Dług Tyrolu po 5%	62.—	63.—
„ 4%	47.—	48.—
„ 3½%	40.—	41.—
Dług Salcburga „ 3%	35.—	36.—
„ 2½%	30.50	31.—
Dług Krainy „ 2%	24.—	25.—
„ 1¾%	20.—	21.—

2. Stan oblig. domestykals.

	pien.	towar
po 3% za 100 zł. . .	20.—	21.—
„ 2½% za 100 zł. . .	17.—	18.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2% za 100 zł. . . .	14.—	15.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	11.—	12.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	696.—	698.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	157 —	157 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	562 —	563 —
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	1992 -	1993.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	276 50	277.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	183 —	183.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	104 75	105.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 140 zł. (70%)	187.—	188.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 140 zł. (70%)	155 50	156.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m.k.	19.—	21.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m.k	75.—	80.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k, ...	660.—	665.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	135.—	137.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	108.—	110.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	408 —	410.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	145.—	175.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	385.—	390.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	380.—	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 —	102 50
10 „ 5%	97 —	98 —
przeznacz. do los. po 5%	90 —	90 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	99 50	100 —
przez. do los. po 5% .	86.—	86 50
Gal. Tow. kred. po 4% . .	—.—	86.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95 25	95.75
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	106 50	106 15
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	151.—	151 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	98.—	99.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	146.50	147.—
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	79.50	80.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	98.50	99.50
Lloyda za 100 zł. . . .	83.—	83.50

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114.—	114 25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99 50	100.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	125.—	126.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.75	36.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	92.—	93 —
Salma „ 40 „ „	37.—	37 50
Palfiego „ 40 „ „	36.—	36.50
Clarego „ 40 „ „	35.—	35.50
St. Genois „ 40 „ „	36 25	36 75
Windischgrätza 20 zł. „	22.—	22 50
Waldsteina 20 „ „	26.—	26 50
Keglevicha 10 „ „	15 75	16 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	128 25	128 50
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	128 50	128 50
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	113 —	113 25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	150 75	151 25
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	59 60	—.—
Paryż za 100 fr.	59 70	59 80
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	21 50	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

w przeciecin w w. a.

Dukaty ces. men.	7 zł.	13 c.
dtto. pełnej wagi . . .	7 „	12 „
Korona	20 „	71 „
20frankówka	12 „	04 „
Rosyjski impery.	12 „	34 „
Talar związkowy	2 „	25 „
Srebro	150 zł	— c.
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej od dnia 1. kwietnia 1861.

Tutejsi rzeźnicy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiedeński za krajcarów w walucie austryackiej.

			Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy
Kusch J. Leib	Cela nr. 1	w jatkach krakowskich	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Kohman Antoni syn . . .	„ 2		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Marder Aron	„ 3		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	[illegible]
Sidorowicz Stanisław . .	„ 4		.	22	.	22	.	.	.	.	.	22	22	22	22	22	22	22
Luft Israel Mayer	„ 5		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Motylewski Klemens . . .	„ 6		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Eichler Mayer	„ 7		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25
Kimmel Abraham	„ 8		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Luft Wolf	„ 10		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Bass Berl	„ 11		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Schrenzel Feivel	buda nr. 1	obok domu nr. 6 i 7¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Tafel Mayer Baruch . . .	„ 2		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25	26
Pippe Süssmann	„ 3		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Eichler Mayer	„ 11		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25	26	26	26	26	25
Schall Mayer	„ 4	obok domu nr. 598¾	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	[illegible]
Blasberg Dawid	„ 5		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	[illegible]
Bracia Mokrzyccy	„ 6	naprzeciw rzeźni żydowskiej	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Kugel Chaim Berl	„ 7		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Pfeffer Baile	„ 19		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Steppler Izak	„ 12	Nr. 62¾	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Horn Hersz	„ 16		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Teteles Hersz	„ 14	Nr. 24¾	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Luft Hersz	„ 15	Nr. 43¾	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25	26	26	26	26	26	26
Horn Aron	„ 17		26	26	26	25	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25	26	[illegible]
Horn Aron	„ 8		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25	26	26	[illegible]
Kugel Leiser	„ 13		26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Kimmel Elser Beile . . .	„ 20	Nr. 30¾	26	26	26	26	25	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Schmer Izak	„ 18	Nr. 22¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24

Z urzędu targowego stołecznego miasta

Lwów, 30. marca 1861.

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.